

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grzegorz Tyrka
Protokolant	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2021 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy D. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.

z dnia 18 listopada 2020 r. i 11 stycznia 2021r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Grzegorz Tyrka

VIII U 56/21

UZASADNIENIE

Ubezpieczony D. S. urodzony dnia (...) złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych I Oddział Ł. wniosek o emeryturę.

Decyzjami z dnia 18 listopada 2020 roku i z dnia 11 stycznia 2021 roku organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst Dz.U. z 2020r., poz. 53 ze zm.) – zwanej dalej ustawą.

Na uzasadnienie podano, że zgodnie z art. 24 ustawy ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego, który dla mężczyzn wynosi 65 lat. Ubezpieczony nie osiągnął powszechnego wieku emerytalnego.

Organ rentowy podał, że ubezpieczony nie nabył prawa z obniżonego wieku emerytalnego. Zgodnie z art. 184 ustawy oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43 ze

zm.) ubezpieczony nabędzie prawo do wcześniejszej emerytury w przypadku **łącnego** spełnienia przesłanek: 1) ukończenia wieku 60 lat, 2) legitymowania się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, przypadającym na dzień 1 stycznia 1999 roku, 3) legitymowania się 15 letnim okresem pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, przypadających na dzień 1 stycznia 1999 roku, 4) nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego. Artykuł 184 ustawy odnosi się do ubezpieczonych, którzy do dnia wejścia w życie tej ustawy (1 stycznia 1999 roku) nie osiągnęli jeszcze wymaganego wieku, o którym stanowią: art. 32, 33, 39 i 40 ustawy, **lecz w całości spełnili do tej daty ustawowo określone wymagania stażowe (tzw. ogólne i szczególne)**. Jeżeli ubezpieczony nie spełnił jednej z w/w przesłanek, to nie uzyska prawa do emerytury. Ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku nie udowodnił 25 letniego okresu ubezpieczenia, a jedynie 20 lat i 2 miesiące.

Organ rentowy dodał, że ubezpieczony nie nabył także prawa do emerytury górniczej, bowiem zgodnie z art. 50a ust. 1 górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: 1) ukończył 55 lat życia, 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1, 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony udokumentował 8 lat, 8 miesięcy i 6 dni okresów pracy górniczej.

Organ rentowy podał, że ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury na podstawie art. 46 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym prawo do emerytury na warunkach określonych w art. 29, 32, 33 i 39 przysługuje również ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. a przed dniem 1 stycznia 1969 r., jeżeli spełniają łącznie następujące warunki: 1) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, 2) warunki do uzyskania emerytury określone w tych przepisach spełnią do dnia 31 grudnia 2008 r. Zgodnie z art. 39 ustawy ubezpieczonemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., spełniającemu warunek określony w art. 27 pkt 2 (okres składkowy i nieskładkowy w łącznym wymiarze 25 lat) i niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, który ma co najmniej 5 lat: 1) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, albo 2) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego oraz w kopalniach otworowych siarki, wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 pkt 1 (65 lat dla mężczyzn), obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy, nie więcej jednak niż o 15 lat. Organ rentowy przypomniał, że art. 46 ustawy daje prawo do emerytury tym ubezpieczonym, **którzy wszystkie warunki określone w art. 29, 32, 33 i 39 (wiek emerytalny oraz staż emerytalny) spełnili do 31 grudnia 2008r.** (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2014 roku, w sprawie II UK 43/14). Jeżeli ubezpieczony nie spełnił jednej z w/w przesłanek, to nie uzyska prawa do emerytury. Ubezpieczony na dzień 31 grudnia 2008 roku miał ukończone 46 lat, zamiast minimalnie 50 lat (przy założeniu, że świadczyłyby pracę górniczą przez 30 lat).

Ubezpieczony wniósł odwołanie, domagając się zmiany zaskarżonych decyzji i przyznanie prawa do emerytury.

Na uzasadnienie podano, że na dzień 18 kwietnia 1999 roku ubezpieczony legitymował się pracą górniczą pod ziemią w wymiarze 16 lat, 6 miesięcy i 19 dni; natomiast za lata 1978-2009 ubezpieczony udokumentował 28 okres składkowy i nieskładkowy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołań.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

odwołania ubezpieczonego nie zasługują na uwzględnienie.

Zaskarżone decyzje są prawidłowe i odpowiadają prawu. Organ rentowy szczegółowo uzasadnił zaskarżone decyzje. Sąd Okręgowy podziela argumentację prawną organu rentowego i przyjmuje ją za własną.

Ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury, bowiem: 1) nie osiągnął powszechnego wieku emerytalnego – art. 24 ustawy, 2) nie legitymował się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze co najmniej 25 lat na dzień 1 stycznia 1999 roku – art. 184 ustawy, 3) nie legitymował się minimalnym wiekiem emerytalnym na dzień 31 grudnia 2008 roku, tj. 50 lat – art. 46 w zw. z art. 39 ustawy, 4) nie legitymował się 25 letnim okresem pracy górniczej pod ziemią – art. 50a ustawy.

Należy powtórzyć za organem rentowym, że regulacje ustawy wymagają, aby ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki łącznie. Jeżeli jedna z przesłanek nie zostanie spełniona, to ubezpieczony nie nabędzie prawa do emerytury. Legitymowanie się potencjalnym okresem pracy górniczej w wymiarze ponad 16 lat na dzień 1 stycznia 1999 roku, nie ma prawnego znaczenia, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie legitymował się 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym, czego wymaga art. 184 ustawy. Natomiast legitymowanie 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym na dzień 31 grudnia 2008 roku także pozostaje bez znaczenia, bowiem na ten dzień ubezpieczony nie posiadał wieku emerytalnego, minimum 50 lat, czego wymaga art. 46 w zw. z art. 39 ustawy.

Na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. należało oddalić odwołanie.

(-) sędzia Grzegorz Tyrka